

แบบประเมินผลการเรียนรู้

ชื่อ-สกุล.....สังกัด.....

จงทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่ถูกต้อง และทำเครื่องหมาย X หน้าข้อความที่ไม่ถูกต้อง

_____๑. พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ ๒๕๕๙มาตรา ๓๑ ผู้ใดประสงค์จะฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ ให้แจ้งจำนวนสัตว์ที่จะฆ่า วันและเวลาที่ฆ่าสัตว์ และชื่อของโรงฆ่าสัตว์ต่อพนักงานท้องถิ่น และเสียอากรการฆ่าสัตว์ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

_____๒.พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ ๒๕๕๙มาตรา ๖๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๑วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๒ หรือมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่งต้องระวางโทษปรับเรียงตามรายตัวของสัตว์ เช่น โคหรือกระบือ จำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับตั้งแต่ไม่เกินห้าพันบาท

_____๓.การแจ้งการฆ่าสัตว์ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ ๒๕๕๙ให้แจ้งล่วงหน้าภายในเจ็ดวันก่อนทำการฆ่าสัตว์

_____๔. ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ ๒๕๕๙ผู้ใดประสงค์จะทำการฆ่าสัตว์ในโรงฆ่าสัตว์หรือนอกโรงฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ภายในประเทศ ให้แจ้งรายละเอียดต่อพนักงานท้องถิ่น ที่ทำการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

_____๕.ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ ๒๕๓๕มาตรา ๒๑ ห้ามมิให้ผู้ใดนำสัตว์ออกจากโรงพักสัตว์หรือโรงฆ่าสัตว์ เว้นแต่ จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

_____๖.ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ ๒๕๕๙มาตรา ๓๓ ห้ามมิให้ผู้ใดนำสัตว์ออกจากโรงฆ่าสัตว์หรือโรงพักสัตว์ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

_____๗.ตามการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ตามกฎหมายใหม่ ผู้ประสงค์จะจำหน่ายเนื้อสัตว์ที่ฆ่าในโรงฆ่าสัตว์ต้องจ่ายเบี่ยเลี้ยง ค่าพาหนะ และค่าใช้จ่ายของพนักงานตรวจโรคสัตว์ ตามที่อธิบดีกำหนด

_____๘.“ตรารับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์” หมายความว่า เครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ที่ใช้รับรองเนื้อสัตว์ตามแบบที่กรมปศุสัตว์กำหนด

_____๙.“ใบรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์” หมายความว่า เอกสารการรับรองเนื้อสัตว์ที่ออกโดยพนักงานท้องถิ่นเพื่อรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙

_____๑๐. แบบ รน. ๒ คือ ใบรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ในโรงฆ่าสัตว์

เฉลยแบบประเมินผลการเรียนรู้

๑. มาตรา ๓๑ ผู้ใดประสงค์จะฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ ให้แจ้งชนิดและจำนวนสัตว์ที่จะฆ่า แหล่งที่มาของสัตว์ที่จะฆ่า วันและเวลาที่จะฆ่าสัตว์ และชื่อของโรงฆ่าสัตว์ต่อพนักงานท้องถิ่น

๒. พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ ๒๕๕๙ มาตรา ๖๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๒ หรือมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่งต้องระวางโทษปรับเรียงตามรายตัวของสัตว์ เช่น โคหรือกระบือ ตัวละไม่เกิน ห้าหมื่นบาท

๓. การแจ้งการฆ่าสัตว์ตามกฎหมายใหม่ ให้แจ้งล่วงหน้าภายในเจ็ดวันก่อนทำการฆ่าสัตว์

๔. ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ ๒๕๕๙ ผู้ใดประสงค์จะทำการฆ่าสัตว์ในโรงฆ่าสัตว์หรือนอกโรงฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ภายในประเทศ ให้แจ้งรายละเอียดต่อพนักงานท้องถิ่น ที่ทำการขององค์รปกครองส่วนท้องถิ่น

๕. ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ ๒๕๓๕ มาตรา ๒๑ ห้ามมิให้ผู้ใดนำสัตว์ออกจากโรงพักสัตว์หรือโรงฆ่าสัตว์ เว้นแต่ จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

๖. ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ ๒๕๕๙ มาตรา ๓๓ ห้ามมิให้ผู้ใดนำสัตว์ออกจากโรงฆ่าสัตว์หรือโรงพักสัตว์ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานตรวจโรคสัตว์

๗. ตามการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ตามกฎหมายใหม่ ผู้ประสงค์จะจำหน่ายเนื้อสัตว์ที่ฆ่าในโรงฆ่าสัตว์ต้องจ่ายเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะ และค่าใช้จ่ายของพนักงานตรวจโรคสัตว์ ตามที่อธิบดีกำหนด

๘. “ตรารับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์” หมายความว่า เครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ที่ใช้รับรองเนื้อสัตว์ตามแบบที่กรมปศุสัตว์กำหนด

๙. “ใบรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ ” หมายความว่า เอกสารการรับรองเนื้อสัตว์ที่ออกโดยพนักงานตรวจโรคสัตว์เพื่อรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙

๑๐. แบบ รน. ๒ คือ ใบรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่า